

31 Δεκεμβρίου, 1990

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

E. PHILIPPOU LTD.,

Ενάγοντες,

v.

COMPASS INSURANCE CO. LTD. (Αρ.2),

Εναγομένων.

(Αγωγή Αρ. 268/84).

Ναυτοδικείο — Δικαιοδοσία — Ναυτασφάλιση — Εκφεύγει της δικαιοδοσίας του Ναυτοδικείου — BIOCHEMIE R.O.S.E. LTD v. GENERAL INSURANCE COMPANY OF CYPRUS LTD (1990) 1 Α.Α.Δ.901 ακολουθείται.

5 Πρακτική — Απόφαση ότι το Δικαστήριο (πρωτόδικο) στερείται δικαιοδοσίας εκδικάσεως της αγωγής — Κατά πόσο πρέπει εν πάση περιπτώσει να προχωρήσει με ευρήματα πραγματικών γεγονότων — Καταφατική η απάντηση στο ερώτημα.

10 Πολιτική Δικονομία — Έξοδα — Απόρριψη αγωγής ελλείπει δικαιοδοσίας — Κατά κανόνα ακολουθούν το αποτέλεσμα — Στην παρούσα περίπτωση ενόψει του ιστορικού της και των θέσεων των διαδίκων δεν δικαιολογείται εφαρμογή του κανόνα.

15 Η αγωγή αφορά πληρωμή ποσού δυνάμει ναυτασφάλισης λόγω απωλείας εμπορευμάτων. Ενόψει της πρόσφατης αποφάσεως του Εφετείου στην BIOCHEMIE R.O.S.E LTD v. GENERAL INSURANCE COMPANY OF CYPRUS LTD (1990) 1 Α.Α.Δ.901 το Δικαστήριο αποφάσισε ότι στερείται δικαιοδοσίας. Παρά τούτο και επειδή μπορεί να γίνει έφεση και το Εφετείο να υιοθετήσει άλλην άποψη, το Δικαστήριο αποφάσισε και προχώρησε στην διατύπωση των πραγματικών του ευρημάτων. Τέλος και ενόψει του ιστορικού της υποθέσεως και των θέσεων των διαδίκων αποφάσισε να μη επιδικάσει έξοδα.

Η αγωγή απορρίπτεται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

25 Αναφερόμενες υποθέσεις:

BIOCHEMIE R.O.S.E LTD v. GENERAL INSURANCE COMPANY OF CYPRUS LTD (1990) 1 Α.Α.Δ.901.

Avgerinos Master Shipping Co Ltd v. Παγκυπριακή Ασφαλιστική Εταιρεία Λτδ (1990) 1 Α.Α.Δ.191

Republic v. Demetriades (1977) 3 C.L.R 213.

Αγωγή.

Αγωγή για U.S.\$10,112 αξία απωλεσθέντων εμπορευμάτων τα οποία ήταν ασφαλισμένα στην εναγόμενη εταιρεία. 5

Π. Λιβέρας, για τους ενάγοντες.

Π. Αναστασιάδης, για τους εναγόμενους.

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Πικής ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. 10

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Η ενάγουσα εταιρεία E. Philippou, οι ενάγοντες, είναι εισαγωγείς σιδήρου. Η Compass Insurance Co. Ltd, οι εναγομένοι, είναι ασφαλιστές με υποκαταστήματα στη Λευκωσία και Λεμεσό. Οι φιλικές σχέσεις μεταξύ του Ηλιόδωρου Κρητικού (Μ.Ε.6), μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου των εναγόντων και του κ. Π. Λουκαίδη (Μ.Ε/νων 3), Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου των εναγομένων, οδήγησαν στη σύναψη εμπορικών σχέσεων μεταξύ των δύο μερών σχεδόν ευθύς μετά τη σύσταση της εναγόμενης εταιρείας στις αρχές τις δεκαετίας του 80. Ως αποτέλεσμα της συνεργασίας οι ενάγοντες ασφάλιζαν τα εμπορεύματα τα οποία εισήγαγαν με τους εναγομένους βάσει προκαθορισμένης διαδικασίας η οποία πρόβλεπε στο πρώτο στάδιο την έκδοση cover note (κάλυψης) και στο δεύτερο insurance policy (ασφαλιστήριο). 15
20
25

Τον Απρίλιο του 1983 (8/4/83) η Λαϊκή Τράπεζα άνοιξε πίστωση στους ενάγοντες για την εισαγωγή 1,500 τόνων σιδήρου (steel reinforced concrete hot rod). Δύο μέρες αργότερα, στις 10/4/83, οι εναγόμενοι έκδωσαν υπέρ της 30
Λαϊκής Τράπεζας δια λογαριασμό των εναγόντων κάλυψη έναντι κινδύνων κατά τη μεταφορά των εμπορευμάτων με πλοίο από το λιμάνι φόρτωσης μέχρι την εκφόρτωσή τους σε λιμάνι της Κύπρου. Συγκεκριμένα, η κάλυψη πρόβλεπε

περισσότερες της μιας φορτώσεις δεδομένου ότι το σύνολο της ποσότητας του σιδήρου που θα εισαγόταν ήταν 5,000 τόνοι υπό την αίρεση ότι καμιά φόρτωση δε θα περιλάμβανε εμπορεύματα αξίας πέραν των 400,000 δολλαρίων Αμερικής (Κάλυψη - Τεκμ. 10). Όπως εξήγησε ο κ. Π. Παντελή (Μ.Ε/ων 2) η κάλυψη προσδιόριζε το πλαίσιο της ασφάλισης το οποίο συγκεκριμενοποιείτο ήταν οι λεπτομέρειες της φόρτωσης γίνονταν γνωστές με την έκδοση του ασφαλιστηρίου. Το πρώτο φορτίο φορτώθηκε στο πλοίο "ENNIPEYS" (ΕΝΙΠΠΕΥΣ) το οποίο απέπλευσε από λιμάνι του εξωτερικού στις 3/6/83. Το εμπόρευμα ήταν συσκευασμένο σε 823 δέσμες σιδήρου όπως πιστοποιείται από τα έγγραφα φόρτωσης και το μανιφέστο του πλοίου. Μετά την γνωστοποίηση των λεπτομερειών της φόρτωσης εκδόθηκε στις 14/6/83 το ασφαλιστήριο (Τεκμ. 1) με το οποίο παρεχόταν κάλυψη έναντι κινδύνων κατά τη μεταφορά των εμπορευμάτων σύμφωνα με τους όρους ασφάλισης που καθορίζονται στον τύπο - Institute Cargo Clauses B - που περιλάμβανε μεταξύ άλλων και εξασφάλιση για την απώλεια εμπορευμάτων κατά τη μεταφορά τους.

Προβλήθηκαν δι'ιστάμενες εκδοχές αναφορικά με το χρόνο που γνωστοποιήθηκαν οι λεπτομέρειες της φόρτωσης και ζητήθηκε η έκδοση του ασφαλιστηρίου. Οι εναγόμενοι ισχυρίστηκαν ότι αυτές δόθηκαν στις 14/6/83, δηλαδή την ημέρα που εκδόθηκε το ασφαλιστήριο. Αντίθετα οι ενάγοντες υποστήριξαν ότι οι λεπτομέρειες γνωστοποιήθηκαν στις 9/6/83, την ημέρα άφιξης του πλοίου στη Λεμεσό και πριν περιέλθει σε γνώση τους ότι το εισαχθέν εμπόρευμα ήταν κατά 15 δέσμες ελλειπές, απώλεια η οποία τελικά στοιχειοθέτησε την απαίτησή τους εναντίον των εναγομένων για ποσό ίσο με την αξία των απωλεσθέντων εμπορευμάτων, δηλαδή U.S \$10,112 συν τόκος προς 9%.

Η θέση των εναγομένων είναι ότι οι λεπτομέρειες για την έκδοση του ασφαλιστηρίου κοινοποιήθηκαν μετά τη διαπίστωση του ελλείματος, στις 13/6/1983, και χωρίς να αποκαλυφθεί το γεγονός σ' αυτούς. Το ασφαλιστήριο εκδόθηκε χωρίς γνώση του ουσιώδους αυτού γεγονότος, που

εν πάση περιπτώσει δεν επέτρεψε στους εναγομένους να προβούν σε θεώρηση (survey) των εισαχθέντων εμπορευμάτων προς ιδίαν διαπίστωση του ελλείματος, όπως προβλέπει το ασφαλιστήριο. Η θέση των εναγομένων στο θέμα αυτό έχει εξασθενήσει μετά τη μαρτυρία του κ. Παντελή (Μ.Ε/νων 2) ο οποίος είχε εκδώσει το ασφαλιστήριο. Παρόλο ότι ο μάρτυρας επέμενε ότι οι λεπτομέρειες για την έκδοση του ασφαλιστηρίου πρέπει να του είχαν δοθεί στις 14/6/83 παραδέχτηκε ότι οι ενάγοντες του γνωστοποίησαν την ύπαρξη του ελλείματος πριν την έκδοση του ασφαλιστηρίου, παραδοχή η οποία τείνει να καταρρίψει κάθε ισχυρισμό ότι οι ενάγοντες ήσαν ένοχοι απόκρυψης γεγονότων. Είναι αξιοσημείωτο επίσης ότι παρά τη γνωστοποίηση της απώλειας οι εναγόμενοι δεν προέβησαν σε οποιαδήποτε ενέργεια για τη διακρίβωσή της, διαπίστωση που ενισχύει την εκδοχή των εναγόντων ότι οι εναγομένοι προέβαιναν σε θεώρηση των εμπορευμάτων μόνο όταν επρόκειτο για ζημιά σε αντίθεση με την απώλεια εμπορευμάτων. Ό,τι προκύπτει από τη μαρτυρία του κ. Παντελή είναι ότι το ασφαλιστήριο εκδιδόταν ως αναπόφευκτο επακόλουθο της κάλυψης, όπως είχε συμβεί και στην προκείμενη περίπτωση.

Από τη μαρτυρία των τελωνειακών υπαλλήλων (Μ.Ε.2 Αντώνιου Χ"Γεωργίου, Μ.Ε.3 Ντίνου Παναγίδη) και του δημοτικού ζυγιστή (Μ.Ε.4) Γεώργιου Χρίστου εξάγεται ότι τα εμπορεύματα τα οποία εκφορτώθηκαν και τελικά παραλήφθηκαν από τους ενάγοντες ήσαν 808 δέσμες ράβδων σιδήρου, διαπίστωση η οποία βεβαιώνει την απαίτηση των εναγόντων για απώλεια κατά τη μεταφορά μέρους των αποσταλέντων εμπορευμάτων, 15 δέσμες.

Το έλλειμα διαπιστώθηκε στις 13/6/83, και την ίδια μέρα το γεγονός γνωστοποιήθηκε στους αντίπροσώπους του πλοίου - Naku- freight - και αντίγραφο αποστάληκε στους εναγομένους, όπως κατάθεσε ο κ. Άριστος Κρητικός, ο Διευθύνων Σύμβουλος των εναγόντων. Σύμφωνα με τη μαρτυρία του κ. Α. Κρητικού και Η. Κρητικού η διαδικασία αποζημίωσής τους από τους εναγομένους αναστάληκε μέχρις ότου αποσαφηνιστεί η τύχη της απαίτησης

των εναγόντων για αποζημίωση από τους ιδιοκτήτες του πλοίου. Με αυτή τη συνεννόηση δεν υπέβαλαν τυπικά απαίτηση για την αποζημίωσή τους από τους εναγομένους μέχρι την 28/11/1983 όταν διεφάνη η αρνητική θέση των

5 μεταφορέων στο αίτημά τους για αποζημίωση. Όχι μόνον ο κ. Λουκαΐδης τους διαβεβαίωσε ότι η απαίτησή τους θα ικανοποιηθεί, αλλά, όπως ισχυρίστηκαν πατέρας και υιός Κρητικός, τελικά τους ενθάρρυναν να προσφύγουν στο δικαστήριο, γεγονός που θα οδηγούσε στην επίσημη πιστο-

10 ποίηση της ζημιάς αφενός, και θα τους παρείχε την άνεση στο μεταξύ να αντιμετωπίσουν προβλήματα ρευστότητας που το χρόνο εκείνο βάρυναν την ασφαλιστική εταιρεία, αφετέρου. Τόσο ο κ. Λουκαΐδης, όσο και οι άλλοι δύο αξιωματούχοι των εναγομένων που κατάθεσαν αρνήθηκαν

15 ότι ανάλαβαν σε οποιοδήποτε στάδιο, άμεσα ή έμμεσα, την κάλυψη της ζημιάς των εναγόντων. Το μόνο το οποίο έπραξαν ήταν η εκδήλωση μετά την καταχώρηση της αγωγής διάθεσης για συμβιβασμό της απαίτησης των εναγόντων, προθυμία η οποία προσέκρουσε στην επιμονή του κ.

20 Α. Κρητικού για αποζημίωση του συνόλου της ζημιάς του.

Η εκδίκαση της υπόθεσης προσέκρουσε σε πολλά εμπόδια και υπήρξε χρονοβόρος. Η αγωγή καταχωρήθηκε στις 24/7/84 ενώ η απαίτηση (petition) υποβλήθηκε 7 σχεδόν

25 μήνες αργότερα, στις 12/2/85. Απαιτήθηκε ακόμα περισσότερος χρόνος, 2 περίπου έτη, για την καταχώρηση της υπεράσπισης (30/10/86). Και μετά τον προσδιορισμό των εκατέρωθεν θέσεων δεν εξέλειπαν τα εμπόδια. Απαιτήθηκε η έκδοση 3 δικαστικών αποφάσεων για την επίλυση των

30 προδικαστικών θεμάτων (βλ. αποφάσεις της 22/1/87, 9/11/89 και 29/1/90). Επισημαίνεται ότι η απαίτηση τροποποιήθηκε τρεις φορές. Αξίζει να σημειωθεί ότι η ανάγκη για την τελευταία τροποποίηση προέκυψε στο στάδιο των τελικών αγορεύσεων. Και η υπεράσπιση (answer) τροποποιήθηκε κατόπιν αιτήσεως των εναγομένων.

35 Η ακρόαση ολοκληρώθηκε στις 10/5/90 με τη συμπλήρωση των αγορεύσεων, οπότε επιφυλάχθηκε η απόφαση. Στις 25/6/90 ολοκληρώθηκαν οι αγορεύσεις και επιφυλάχθηκε η απόφαση στην Πολιτική Έφεση 7552 στην οποία

το κύριο θέμα ήταν η δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου να επιληφθεί απαιτήσεων που εδράζονται σε συμβάσεις ναυτασφάλισης. Το ερώτημα ήταν αν απαιτήσεις που βασίζονται σε συμβάσεις ναυτασφάλισης ανάγονται στη δικαιοδοσία ναυτοδικείου του Ανωτάτου Δικαστηρίου ή στην αστική δικαιοδοσία του Επαρχιακού Δικαστηρίου. Η απόφαση εκδόθηκε στις 31/10/90 (*BIOCHEMIE R.O.S.E. LIMITED v. GENERAL INSURANCE COMPANY OF CYPRUS LIMITED*, η οποία θα δημοσιευτεί στους τόμους των αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου (1990) 1 Α.Α.Δ.901). Ήταν η πρώτη περίπτωση στην οποία εξετάστηκε από το Εφετείο η αρμοδιότητα του Ανωτάτου Δικαστηρίου να επιλαμβάνεται απαιτήσεων για αποζημίωση που βασίζονται σε συμβάσεις ναυτασφάλισης. Η μόνη άλλη περίπτωση, στην οποία εξετάστηκε η αρμοδιότητα του Ανωτάτου Δικαστηρίου στον τομέα αυτό, ήταν η πρωτόδικη απόφαση του Δικαστή Αρτεμίδα στην υπόθεση *Avgerinos Master Shipping Co. Ltd v. Παγκυπριακή Ασφαλιστική Εταιρεία Λτδ.* (Αγωγή Ναυτοδικείου αρ. 44/89, αποφασίστηκε στις 5/3/1990 και θα δημοσιευτεί στους τόμους των αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου (1990) 1 Α.Α.Δ.191).

Η απόφαση εκείνη εκδόθηκε στις 5/9/90 και όπως μπορεί βάσιμα να υποθέσουμε δεν περιήλθε σε γνώση των μερών. Προκύπτει όμως από την αίτηση των εναγομένων της 9/10/84 ότι η αρμοδιότητα του δικαστηρίου να επιληφθεί του επίδικου θέματος απασχόλησε τους διαδίκους. Με την αίτηση εκείνη επιδιωκόταν η απορριψη της αγωγής λόγω έλλειψης δικαιοδοσίας. Η αίτηση δεν άχθηκε σε ακρόαση ενόψει του ότι στις 16/11/84 αποσύρθηκε κοινή συνενάισει και ως αποτέλεσμα απορρίφθηκε. Στην Πολιτική Έφεση 7552 αποφασίστηκε ότι δεν εμπίπτει στη δικαιοδοσία ναυτοδικείου του Ανωτάτου Δικαστηρίου η επίλυση διαφορών αναφορικά με απαιτήσεις που βασίζονται σε συμφωνίες ναυτασφάλισης.

Μετά την έκδοση της απόφασης στις 31/10/90 έκρινα ορθό όπως επανανοίξω την υπόθεση σε σχέση με τη δικαιοδοσία του δικαστηρίου ενόψει της απόφασης στην πύ πάνω έφεση, με αντίγραφο της οποίας μερίμνησα ώστε να

- εφοδιαστούν τα δύο μέρη. Οι συμπληρωματικές αγορεύσεις των διαδίκων ακούστηκαν στις 12/12/90. Ο κ. Αναστασιάδης για τους εναγομένους εισηγήθηκε ότι η απόφαση στην Πολιτική Έφεση 7552 είναι καθοριστική για την
- 5 τύχη της αγωγής και επιβάλλει την απόρριψή της, ενώ ο κ. Λιβέρας υπέβαλε ότι ενδεχομένως υπάρχει πεδίο για διάκριση ενόψει του ότι η απαίτηση στην πιο πάνω έφεση εδραζόταν στις πρόνοιες του άρθρου 1 (1) (h) του Administration of Justice Act 1956, ενώ στην υπό εκδίκαση υπό
- 10 θεση η απαίτηση βασίζεται στις διατάξεις του άρθρου 1 (1) (g) του ίδιου νόμου. Η διάκριση δεν ευσταθεί για τους λόγους που εξηγούνται σε έκταση στο κείμενο της απόφασης του Εφετείου, το οποίο επισυνάπτεται. Απαιτήσεις που
- 15 από το πλαίσιο της δικαιοδοσίας ναυτοδικείου του Ανωτάτου Δικαστηρίου και ανάγονται στην αστική δικαιοδοσία του Επαρχιακού Δικαστηρίου. Η διαπίστωση αυτή καθιστά την απόρριψη της αγωγής λόγω έλλειψης δικαιοδοσίας αναπόφευκτη.
- 20 Και ερωτάται εάν το δικαστήριο πρέπει να προβεί σε ευρήματα γεγονότων ως αναπόσπαστο μέρος της εκπλήρωσης του δικαστικού έργου στην υπό κρίση αγωγή και δεύτερο ποιά είναι η αρμόζουσα διαταγή ως προς τα έξοδα.
- 25 Πρώτα η αναγκαιότητα για τη διαπίστωση των γεγονότων. Ο κ. Λιβέρας εισηγήθηκε ότι δεν επιβάλλεται εφόσον το δικαστήριο διαπιστώσει ότι στερείται δικαιοδοσίας. Αντίθετα ο κ. Αναστασιάδης εισηγήθηκε ότι η διαπίστωση των ευρημάτων του δικαστηρίου είναι αναγκαία ενόψει
- 30 του ότι η δικαιοδοσία η οποία ασκείται είναι πρωτόδικη και δε μπορεί να αποκλεισθεί η πιθανότητα έφεσης. Μπορεί να προστεθεί ότι η απόφαση στην Πολιτική Έφεση 7552 δεν είναι αυστηρά δεσμευτική για την ολομέλεια (*Republic v. Demetriades* (1977) 3 C.L.R. 213). Η εισήγηση
- 35 του κ. Αναστασιάδη συνάδει με την πρακτική η οποία ακολουθείται και η οποία έχει επικροτηθεί επανειλημμένα από το Ανώτατο Δικαστήριο.

Η διαπίστωση των ευρημάτων του πρωτόδικου δικαστηρίου επιτρέπει την ολοκληρωτική επίλυση της διαφοράς από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο με τρόπο που είναι ανέφικτος όταν υπάρχει κενό ως προς τα ευρήματα, κυρίως αξιοπιστίας των μαρτύρων, του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου. 5

Με αυτά κατά νου και έχοντας υπόψη την ενώπιόν μου μαρτυρία θα προβώ στα ευρήματα του δικαστηρίου προ-λειαίνοντας έτσι το έδαφος για την συμπερασματική άσκηση της δευτεροβάθμιας δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου σε περίπτωση έφεσης. Δεν παραβλέπω την αντινομία στη προσέγγιση αυτή, δηλαδή την άσκηση δικαιοδοσίας που συνεπάγεται η επίλυση διαφορών ως προς τα πρωτογενή γεγονότα, ενώ διαπιστώνεται ότι το δικαστήριο στερείται δικαιοδοσίας αφετέρου· ούτε τους κινδύνους που ενέχει η διαπίστωση των γεγονότων ενόψει της πιθανότητας εκδίκασης της υπόθεσης από άλλο δικαστήριο. Τα μειονεκτήματα αυτά ίσως αντισταθμίζονται από τα πλεονεκτήματα τα οποία έχουν επισημανθεί. Εν πάση περιπτώσει αυτό επιβάλλει η πρακτική η οποία ακολουθείται. 10 15 20

ΕΥΡΗΜΑΤΑ.

(1) Η κάλυψη οριοθετούσε το πλαίσιο του ασφαλιστηρίου και προοιωνίζε την έκδοσή του. Η έκδοσή του ήταν επακόλουθο της αποστολής των εμπορευμάτων. 25

(2) Το ασφαλιστήριο εκδόθηκε στις 14/6/83 και παρείχε κάλυψη έναντι των κινδύνων που καθορίζονται σ' αυτό για τη μεταφορά των εμπορευμάτων με το πλοίο "ENNIPEYS" που απέπλευσε στις 3/6/83. Πριν την έκδοσή του περιήλθε σε γνώση των εναγομένων η ύπαρξη 30 ελλείματος στα εμπορεύματα τα οποία στο μεταξύ είχαν παραληφθεί από το λιμάνι εκφόρτωσης, στη Λεμεσό. Παρόλο που μετά από τη μαρτυρία του κ. Παντελή δεν έχει ιδιαίτερη σημασία η ακριβής ημερομηνία της παροχής πληροφοριών για την έκδοση του ασφαλιστηρίου αποδέχομαι τη μαρτυρία του Α. Κρητικού και Η. 35

Κρητικού, ότι αυτές παρεσχέθησαν στις 9/6/83, καθώς επίσης ότι αποστάλθηκε στους εναγομένους αντίγραφο της επιστολής της 13/6/83 που ταχυδρομήθηκε στη Nakufreight.

- 5 (3) Η εξέταση της απαίτησης των εναγόντων για αποζημίωση παρέμεινε κοινή συγκαταθέσει σε εκκρεμότητα μέχρις ότου αποσαφηνιστεί η αντίδραση των μεταφορέων στην απαίτηση των εναγόντων για αποζημίωση. Μόλις αυτή έγινε γνωστή υποβλήθηκε από τους
- 10 ενάγοντες και εγγράφως, στις 28/11/83, απαίτηση για αποζημίωση λόγω της εκδήλωσης κινδύνου έναντι του οποίου είχε παρασχεθεί ασφάλιση.

- (4) Οι εναγόμενοι έδωσαν στους ενάγοντες την εντύπωση ότι θα τους αποζημιώναν. Οι υποσχέσεις που δόθηκαν ήταν αόριστες και δεν οριστικοποιήθηκαν με την
- 15 ανάληψη συγκεκριμένης δέσμευσης.

- Τα ευρήματα στα οποία καταλήγω προοιωνίζουν και την αποδοχή της απαίτησης των εναγόντων για τη ζημιά την οποία υπέστησαν. Δε θα επεκταθώ όμως στο θέμα
- 20 αυτό γιατί είναι καθαρά νομικό και η ολομέλεια, σε περίπτωση έφεσης, θα έχει την ίδια ευχέρεια να αποφασίσει το θέμα, αν κριθεί ότι υφίσταται δικαιοδοσία για την εκδίκαση της υπό κρίση υπόθεσης.

ΕΞΟΔΑ.

- 25 Τα έξοδα ακολουθούν κατά κανόνα το αποτέλεσμα. Η εφαρμογή του κανόνα θα οδηγούσε στην έκδοση διαταγής για τα έξοδα υπέρ των εναγομένων. Στην προκείμενη περίπτωση κρίνω ότι δε δικαιολογείται η εφαρμογή του κανόνα ενόψει του ιστορικού της υπόθεσης και των εκατέρωθεν θέσεων. Σ' αυτό το αποτέλεσμα κατέληξα μετά από
- 30 πολύ προβληματισμό κρίνοντας ότι αυτό είναι το δικαιότερο αποτέλεσμα. Βεβαίως η απόφαση στην οποία καταλήγω δεν υπερσκελίζει ούτε ακυρώνει τις αποφάσεις που έχουν εκδοθεί για τα έξοδα κατά την διάρκεια της διαδι-

κασίας. Με αυτή την επιφύλαξη δε θα υπάρξει διαταγή για τα έξοδα.

Η αγωγή απορρίπτεται λόγω έλλειψης δικαιοδοσίας. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Αγωγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.